

Sárándi József

Álom az egyszeri feketéről

Kávét főzöl egy hol-nem-volt
tanyaiskola évnyitóján

Van ki szitával mereget a kútból
Önkéntes kárhozat TE örökkön kávét főzöl

Vendég a vendégek között
Megpendülök valami sikolyszerű
távoli énekszótól
A ház hátánál sietős csókba fúlunk
Nem baj hogy piciny a melled
mosdatlanságod se bánd
tested mézillata hódít
régí ízekkel ízlik a szád
Jó menekülnünk döngölt dűlőutakon
Nyarunk nyarából legszebb
a kéktiszta homály
S árokpárt kedvesem megint
vadsóska papsajt szúnyogok
mennyei ökörnyál csurog

Kaszál valaki fölöttünk
Képzeldsz!
Mi hát a remegés bennem. ÉnVeled?
Gyáva lennék?
Vagy csak Hozzád másulok TE félni-bátor?

Arcodon kiüt a fájva-élvező mosoly
Szeretődből idegenné varázsolsz vissza
Vendéggé sújtasz hogy velem maradhass
és újra csábíts mikor elém teszed *a* feketét

SÁRÁNDI JÓZSEF (1945) Leányváron élő költő.

Ima

Dicsértessék a hajad ébensége
a homály-sűrű illatos vadon
Dicsértessék karcsú nyakad
hová busa kos-fejem
csókolni hull
Dicsértessék mosoly-dús
huncut bogár-szemed
szenvedélyed pőre vallomása
Orrocskád szemöldököd
pajkos ívét éltetem
Kíváncsiskodjanak az édes
kis kagyló-fülek
Hallgassák gyönyörünk
ziháló jelszavait
Dicsértessék a szád
kínálkozó piros rajza
s a porcelán-fehér fogak
sövénykerítése Illanó
szemérmes sikkantásaid
dicsértessenek
Dicsértessék gyöngye vállad
Barna mellecskéid
ágaskodó kupolái
ragyogják be éjszakáimat
Játékos csípeid
ideges derekad
áldott-szép hasad
dicsértessenek
Dicsértessenek rám fonódó
dolgos lábaid s himbáló
pántos jó öled A forró
lány öböl mely kedve
telvén elnyel s kitagad
Dicsértessék szilaj kancaságod
Dicsértessék gyönyörűm minden
ami még titok s Rólad végképp
elmondhatatlan

Szertartások

Mindenese voltam a szenvedésnek
örömök gyámoltalanja
a Jóisten szánt meg végül
legkisebb lányának adta
cingár lelkemet férjül

Már javában foszlott füst-
szobra hamvasztott
másik életemnek mikor
az isteni gyermek
áldozott föltámadásomra

Ihol az öröm-jajos pogány
ünnepe az egymásba mélyesztett
test ziháló önkívülete
a kéjből föltépett sikoly
íme visszaszületésem szertartásai

Szerelmi dal

Délután a soros szerelem
Rozzant sezlonomra dőlt velem

Bizonykodott ő egyre-másra
Hogy önként hozta szíve nászra

Szemében két meztelen angyal
Hempergett láthatatlan kannal

Míg himbált égetett a teste
Régi nótáját ellihegte:

„Kató te ki a kútba fúltál
Azelőtt te is dajna voltál...”

Hangja fájt belülről parázslott
Kaján ördögöm rákiáltott:

Ölelj! öleddel szoríts jobban!
Ölelj! örömtől pirkantottan

Gyöngyöm benned vijjog a lélek
Űzöm belőled kan-lidérced

Benned bujdosom

Tested földjébe vetem
csírázó élet-magom
Benned bújdosom
gyönyör-alakban
tajtékosnál tajtékosabban

Megyek úttalan útjaidon
belső tájaid fosztogatom
Pogány élvezetbe űzlek
sejt-közi magányból
én a szerelem-vándor

Szerelem-vándorok ketten
talpig bizsergő szerelemben
lábólunk cseles mítoszon
mérgező mocsár-mesén
Elcsillagzunk a magunk egén